

शृङ्गकः, पुं. (शृङ्ग इव। कन्।) जीवकवृक्षः।
इति जटाधरः ॥
शृङ्गकन्दः, पुं. (शृङ्गवत् कन्दो यस्य।) शृङ्गा-
टकः। इति राजनिर्घण्टः ॥
शृङ्गजं, स्त्री. (शृङ्गात् जायते इति। जन + उः।)
अगुरुः। इति रत्नमाला ॥ शरे, पुं. यथा।
शृङ्गाच्छरो जायते। इति संचितसारकारक-
पादः ॥ शृङ्गजाते, त्रि ॥
शृङ्गवेरं, स्त्री. (शृङ्गस्येव वेरं शरीरं यस्य।)
आर्द्रकम्। इत्यमरः ॥ शुण्ठी। इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते। १। ३८।
“पिप्पलीमरीचशृङ्गवेराणि त्रिकटुकम् ॥”)
गुहचण्डालपुरम्। यथा,—
“मारुते गच्छे शोभ्रं त्वमयोध्यां भरतं प्रति।
जानौहि कुशलो कश्चित् जनो नृपतिमन्दिरं ॥
शृङ्गवेरपुरं गत्वा ब्रूहि मित्रं गुहं मम।
जानकीलक्ष्मणोपेतमागतं मां निवेदय ॥”
इत्यध्यात्मरामायणे लङ्काकाण्डे १४ अध्यायः ॥
शृङ्गवेरकः, स्त्री. (शृङ्गवेरमेव। स्वार्थे कन्।)
आर्द्रकम्। इति हेमचन्द्रः ॥
शृङ्गवेराभमूलकः, पुं. (शृङ्गवेराभं मूलं यस्य।
कन्।) एरका इति भावप्रकाशः ॥
शृङ्गमूलः, पुं. (शृङ्गवत् मूलं यस्य।) शृङ्गाटकः।
इति राजनिर्घण्टः ॥
शृङ्गमोहो, [न] पुं. (शृङ्गाय मन्मथोद्देहाय
मोहयतीति। मुह + णिच् + णिनिः।) चम्पकः।
इति राजनिर्घण्टः ॥
शृङ्गला, स्त्री. (शृङ्गवत् लातीति। ला + कः।)
अजशृङ्गी। इति शब्दचन्द्रिका ॥
शृङ्गवान्, [तु] पुं. (शृङ्गाणि सन्ति अस्येति।
शृङ्ग + मतप्। मस्य वः।) कुरुवर्षीयसीमा-
पर्वतः। स तु दीर्घः ८०००० अशीतिसहस्र-
योजनानि। प्रस्थे २००० द्विसहस्रयोजनानि।
विस्तारे तथैव। यथा,—
“हिमवहेमकूटश्च निषधस्यास्य दक्षिणे।
नीलः श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षापर्वताः ॥
लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्यौ दशहोनास्तथा परे।
सहस्रद्वितयोच्छ्वायास्तावद्विस्तारिणश्च ते ॥”
इति विष्णुपुराणे २ अंशे २ अध्यायः ॥
लक्षप्रमाणौ द्वौ प्राक्पश्चिमतो दीर्घेण निषध-
नीलौ। यद्यपि जम्बूद्वीपमण्डलाकारस्य लक्ष-
योजनप्रमाणत्वात्तन्मध्यरेखायामेव मुख्यं लक्ष-
प्रमाणत्वम्। निषधनीलौ तु तन्मध्यरेखातो
दक्षिणतश्चोत्तरतश्च सप्तदशयोजनसहस्रान्तरि-
तत्वादौषग्रूनी। तथापि स्थूलदृष्ट्या लक्ष-
प्रमाणावित्युक्तम्। अपरे तु हेमकूटादयो दश-
होना दशदशग्रूनाः हेमकूटश्चेती नवतियोजन-
सहस्रप्रमाणौ हिमवच्छृङ्गिणावशीतियोजन-
प्रमाणौ। तदुक्तं वाराहः।
‘द्वीपस्य मण्डलोभावात् द्वासहस्री प्रकीर्तिते ॥’
इति तद्दीकायां श्रीधरस्वामी ॥
भागवतम्। दैर्घ्यं १०००० दशमहस्रयोजनानि

प्रस्थे २००० द्विसहस्रयोजनानि। यथा।
उत्तरोत्तरेणोलाहृतं नीलः श्वेतः शृङ्गवान् इति
त्रयो रम्यकाहरिण्ययकुरुणां वर्षाणां मर्यादा-
गिरयः प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो
द्विसहस्रयोजनपृथक् एकैकशः पूर्वस्मात् पूर्व-
स्मादुत्तरोत्तरो दशांशाधिकांशेन दैर्घ्यं एव
ह्रसन्ति। एवं दक्षिणेनेलाहृतं निषधो हेम-
कूटो हिमालय इति प्रागायता यथा नीला-
दयः। अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षकिंपुरुष-
भारतानां यथासंख्यम् ॥ इति श्रीभागवते ५
स्कन्धे १६ अध्यायः ॥
शृङ्गाट, स्त्री. (शृङ्गमुत्कर्षं श्रुतीति। श्रु +
अच्।) चतुष्पथम्। इति हेमचन्द्रः धरणिश्च ॥
शृङ्गाटः, पुं. (शृङ्गवत् कण्टकं श्रुतीति।
श्रु + अच्।) जलकण्टकः। इति भूरि-
प्रयोगत्रिकाण्डशेषौ ॥ स्वादुकण्टकः। इति शब्द-
रत्नावली ॥ कामाख्यादेशस्थपर्वतः। यथा,—
“दीपवत्याः पूर्वतस्तु शृङ्गाटो नाम पर्वतः।
तत्र भर्गस्य देवस्य लिङ्गमेकं प्रतिष्ठितम् ॥
सरित्तु सिद्धा त्रिस्रोता दक्षिणोदधिगामिनौ।
शृङ्गाटकस्य सततं स्ननन्ती ग्राप्तिपादतः।
दक्षिणं सागरं याति भर्गस्य प्रियकारिणौ ॥
सलिले यो नरः स्नाति तिस्रोतायां नरोत्तमः।
शृङ्गाटकं समारुह्य पूजयेत्सिद्धशङ्करम् ॥
स दीप्तकायः शुद्धात्मा प्राप्य कामानिहातुलान्।
अन्ते भर्गश्च याति ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥”
इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥
शृङ्गाटकं, स्त्री. (शृङ्गाटमेव। स्वार्थे कन्।)
चतुष्पथम्। इत्यमरः ॥ (यथा, रामायणे।
२। ७१। ४५।
“तां शून्यशृङ्गाटकवेश्मरण्यां
रजोऽरुणहारकपाटयन्ताम् ॥”)
जलज-लताफलविशेषः। पानिफल इति शिङ्गाडा
इति च भाषा। तत्पर्यायः। जलसूचिः २
संघाटिका ३ वारिकण्टकः ४। इति जटा-
धरः ॥ शृङ्गाटः ५ वारिकुलकः ६। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ चौरशृङ्गः ७ जलकण्टकः ८
इति शब्दमाला ॥ शृङ्गाटकः ९ शृङ्गरुहः १०
जलवल्ली ११ जलाशयः १२ शृङ्गकन्दः १३
शृङ्गमूलः १४ विषाणी १५। अस्य गुणाः।
शोणितपित्तहरत्वम्। लघुत्वम्। सरत्वम्।
वृष्यतमत्वम्। विशेषात् त्रिदोषवातभ्रमशोफ-
नाशित्वम्। रुचिप्रदत्वम्। मेहनदादौ हेतुत्वञ्च।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च। गुरुत्वम्।
विष्टम्भित्वम्। शीतलत्वञ्च। इति राजवल्लभः ॥
खाद्यविशेषः। समूसा इति हिन्दी भाषा ॥
यथा, भावप्रकाशे।
“शुद्धमांसं तनूक्त्य कर्तितं खेदितं जले।
लवङ्गं हिङ्गुसहितं लवणादं कसंयुतम् ॥
एलाजीरकधन्याकिनम्बूरससमन्वितम् ॥
घृते सगन्धे तदुष्टं पूरणं प्रोच्यते बुधैः ॥
शृङ्गाटकं समितया कृतं पूरणपूरितम्।

पुनः सर्पिषि संश्रुष्टं मांसं शृङ्गाटकं वदेत् ॥
मांसं शृङ्गाटकं रुच्यं हृदयं बलकृत् गुरु।
वातपित्तहरं वृष्यं कफघ्नं वौथैवर्द्धनम् ॥”
शृङ्गाटकः, पुं. (शृङ्गाट एव। स्वार्थे कन्।) जल-
कण्टकः। इति राजवल्लभः ॥
शृङ्गारं, स्त्री. (शृङ्गं प्राधान्यं ऋच्छतीति। ऋ +
अण्।) लवङ्गम्। सिन्दूरम्। चूर्णम्। इति
मेदिनी ॥ आर्द्रकम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥
कालागुरुः। इति राजनिर्घण्टः ॥
शृङ्गारः, पुं. (शृङ्गं कामोद्दे कश्चच्छतीति। ऋ
गती + “कर्मस्थण” ॥ ३। २। १ इत्यण्। यहा,
शृङ्गं हिंसायाम् + “शृङ्गारशृङ्गारौ” ॥ उशा०
३। १३६। इति आरन्प्रत्ययेन साधुः।)
सुरतः। नाट्यरसः। गजभूषणम्। इति
मेदिनी ॥ * ॥ नाट्यरसस्य लक्षणं यथा,—
“पुंसः स्त्रियां स्त्रियाः पुंसि संयोगं प्रति या
सृष्टा।
स शृङ्गार इति ख्यातो रतिक्रीडादिकारणम् ॥”
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
अपि च।
“शृङ्गं हि मन्मथोद्देस्तदागमनहेतुकः।
उत्तमप्रकृतिप्रायो रसः शृङ्गार इत्यतः ॥
परोदां वर्जयित्वात्र वेश्यान्वाननुरागिणीम्।
आलम्बनं नायिकाः सुदर्क्षिणाद्याश्च नायकाः ॥
चन्द्रचन्दनरोलम्बकृताद्यद्वीपनं मतम्।
भूविक्षेपकटाक्षादिरनुभावः प्रकीर्तितः ॥
त्यक्तोत्तमरणास्यजुगुप्साव्यभिचारिणः।
स्थायी भावो रतिः श्यामवर्णोऽयं विष्णुदेवतः ॥”
स च द्विधा। विप्रलम्भः संभोगश्च। इति
साहित्यदर्पणम् ॥ अन्यत् मैथुनशब्दे द्रष्ट-
व्यम् ॥ * ॥ शृङ्गारादिभङ्गे नरको यथा,—
“शृङ्गाराहारनिद्राणां यश्च भङ्गं करोति च।
स व्रजेत् कालसूत्रञ्च स्वामिनश्च विशेषतः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसंखण्डे ४२ अध्यायः ॥
शृङ्गारकं, स्त्री. (शृङ्गारमेव। स्वार्थे कन्।)
सिन्दूरम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ शृङ्गविशिष्टे,
त्रि। शृङ्गशब्दात् “शृङ्गहन्दाभ्यामारकन्
वक्तव्यः” ५। २। १२२। इत्यस्य वार्तिकोक्त्या
आरकन्प्रत्ययेन निष्पन्नः। इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥ स्वार्थे के शृङ्गारश्च तत्र पुं ॥
शृङ्गारभूषणः, स्त्री. (शृङ्गारस्य भूषणम्।)
सिन्दूरम्। इति हेमचन्द्रः ॥
शृङ्गारयोनिः, पुं. (शृङ्गारे योनिरुत्पत्तिर्यस्य।)
कामदेवः। इति हलायुधहेमचन्द्रौ ॥
शृङ्गारो, [न] पुं. (शृङ्गारोऽस्यास्तीति। इनिः।)
पूगः। गजः। समृङ्गारः। सुवेशः। इति
मेदिनी ॥ माणिक्यम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
शृङ्गिः, स्त्री. मत्स्यविशेषः। शिङ्गीमाछ इति
भाषा। यथा,—
“मद्गुरुरस्यप्रिया शृङ्गी शृङ्गिरित्यपि कुत्रचित्
स्यादप्रिया मद्गुरुरसीति च नामद्वयम् कचित् ॥
इति शब्दरत्नावली ॥